

Κοπιαρησμ(ένον).

+ [Ἐν]ονόματι τοῦ ἀληθινοῦ Θ(εο)ῦ ἡμῶν, ἀμὴν. ἀφλθ', μηνὶ Ἀπρίλλ(ιος) θ'.
 Εἰς τὸ Μέσα Κάστρον τῆς Ναξί(ας), εἰς τὸ [σπίτ(ι)] τοῦ κὺρ Μανόλ(ι) Παπαδόπουλου,
 εὐρισκόμενα ἐκεῖ πρεζέντ(ε) τὰ δύο μέρει τὰ κάτωγεγραμμένα ὁμοφωνησμ(ένα) (καὶ)
 5 συμβηβασμ(ένα), τὸ ἓν μέρος ὁ Λέως τοῦ Τζαρνέρι μαζοὶ μετὴν συβήαν του τὴν
 Μαρίαν (καὶ) μετὸν ἀνωθ(εν) κὺρ Μανόλ(ι) Παπαδόπουλον καὶ μετὴν συμβήαν τοῦ
 κὺρ Μανόλ(ι) τὴν κερα Ρίνη, τὸ δὲ ἄλλον μέρος ὁ Μάρκου τοῦ Ἀντώνι τοῦ Τηνιακοῦ
 μαζοὶ μετὸν πάρμπαν του τὸν μαστρο Μιχάλη τῆς Κολοβῆς τὴν σήμερον (καὶ) ἀπὸ
 τὴν σήμερον ἡμέραν ἤλθασιν εἰς συβήβασιν (καὶ) λόγον ὑπανδρίας, ὅπως ἐν Θ(ε)ῶ
 10 ἀγίῳ νὰ ἐπάρει γαμπρὸν ὁ ἀνωθ(εν) Λέως τὸν εἰρημένον Μάρκον εἰς τὴν θυγατέραν
 του τὴν Ἐρίνην, τὴν ἀνεψιὰν (καὶ) ἀνεθρευτῆν τοῦ κὺρ Μανόλ(ι), εἰς ἄνδραν τῆς νό-
 μημον (καὶ) εὐλογιτικὸν, καθὼς ὀρίζει ἡ αγία τοῦ Θ(εο)ῦ καθολικὴ καὶ ἀποστολικὴ
 Ἐκκλησί(α). οὕτω τὴν θέλ(ει) (καὶ) ὁ ριθεὶς Μάρκος τὴν εἰρημένην Ἐρίνην ὁ διὰ γηνέ-
 καν του νόμημον (καὶ) εὐλογιτικὴν, καθὼς ἀνωθ(εν) γράφωμ(εν). Καὶ κατα μὲν τὸ
 15 πρῶτον τάσσει (καὶ) δίδει ὁ προριθεὶς Λέως τῆς θυγατέρας του καὶ τοῦ γαμπροῦ
 f.31^v τ(ου) ἐν πρώτοις τὴν εὐχὴν του (καὶ) εἰς ὄνομαν προύκας. Ἀρχ(ή) | τὸ ἀμπέλ(ην),
 ὅπου ἔχει [] καλιγ(α), σύμπλοιον τοῦ Γιαννὰ τοῦ Καλαμαρά, καθὼς εὐρί-
 σκεται μετὸ τέλος του σολ(δία) ε' τοῦ ἀφέντ(ει) τῆς Τζί(ας), ἀπὸ τὴν σήμερον νὰ
 ἦναι ὀλ(ον) ἐδικόν τ(ως). ἀκόμει τὰ χωράφια, ὅπου ἔχωμεν εἰς τοῖς Λούροις μαζοὶ
 20 μετὸν ἀδελφόν μου τὸν Γεώργ(η) τὸ μερδικόν μου ἀποξυλα, κατὰ πῶς εὐρίσκουντ(αι)
 τῆς ἐντρητί(ας), ὅπου τὴν ἐπέρνει ὁ σερ Μιχελέτω Ντεστουνίας, νὰ ἦεν ἐδικά των,
 με τοῦτω ὄντε νὰ μὴν συμπηβάζονται μετὸν ἀδελφόν μου τὸν Γεώργ(η), νὰ τὰ
 ἔχουσιν ὀλ(α) μαζοί· τὴν ἐλαίαν τὴν ἡμερον, ὅπου ἔχω εἰς τὴν Κοζακὴν ἀποκάτω,
 (καὶ) αὐτῇ ἐδική των· ἀκόμει τὴν συκίαν, ὅπου ἔχω εἰς τὸ Φιλώτι, ὅπου ναι μέσα εἰς
 25 τοῦ Γρατζία τὸ περιγάρδι, ἀποθανόντα μου νὰ ἦναι ἐδική των· πηθάρην ἓνα μετρῶν
 δύο. Ἀκόμει τάσσει (καὶ) ὁ κὺρ Μανόλης ὁ Παπαδόπουλος μαζοὶ μετὴν συβήαν του
 τὴν Ἐρίνην τῆς ἀνυψιάς των καὶ ἀνεθρευτῆς τ(ων) τῆς Ἐρίνης ὁ δια τὴν ψυχὴν
 των αὐτινῆς καὶ τῶν κλοιρονόμων τῆς: Ἀρχ(ή) τὸ σπύτ(ι) τὸ κατώγιν, ὅπου ἔχωμεν
 ἀγωραστὸν εἰς τὸν Μπούργον ἀπὸ τὴν ἀνυψίαν μου τὴν Μαργαρήτ(α) τῆς Κοντολέ-
 30 νης, ὅπου ναι ἀποκατωθῆον τοῦ σπιτίου τῆς, ἀπὸ τὴν σήμερον ἐδικόν τ(ης). ἀκόμει
 βώδιν ἓνα ἡμερον τοῦ ζευγαρίου, τὸ νεώτερον ὅπου νὰ ἔχω· ἀκόμει καὶ τὸ τετάρτην
 τὰ χωράφια, ὅπου ἔχω ἀγωραστὰ μέσα εἰς τὰ ἀνωθ(εν) χωράφια, ὅπου ἓναι εἰς
 τοῖς Λούροις, ὅπου τῆς τάζει ὁ κύρις τῆς ὁ Λέως ἀποξυλ(α), κατὰ πῶς εὐρίσκονται
 τῆς ἐντρητί(ας) τοῦ ἀνωθ(εν) σερ Μιχελέτ(ου), (καὶ) αὐτὰ ἐδικά τῆς· βουτζοία κρα-

σικά δύο· πάπλωμαν έναν ασπρον ραμένον· σεντώνια ζευγάριν α'· μαζελάρια ζευγάρια 35
 δύο· κουρτίναν όμπροστινήν μίαν· ταυλομάντιλα δύο έξε πιχών· μπόλιας ψιλαις τρεις,
 όμοίως και χοντραίς δύο· άκόμει και τὸ χάρκωμαν, όπου έχω, αποθανόντα μου έμην
 τῆς Ἐρίνης νάναι έδικόν τ(ης)· κασέλα μία· άκόμει έτερην κασέλ(αν) τζακησμ(ένην).
 Πλην δέ θέλωμεν (και) λέγωμεν (και) οί δύο μας, έγώ ό Μανόλ(ης) (και) ή συβήα
 μου ή Ἐρίνη, ότι αποθανόντα μας (και) τῶν διονῶν ήτι άλλα πράματα μάς έθέλα- 40
 σιν ευρεθεῖ, στάμπελε μόμπηλε, να ήναι όλ(α) τῆς ειρημ(ένης) Ἐρίνης τῆς ανεθρευ-
 τῆς μας, ευγαλούμενον να έχωμεν εξουσίαν εις τὸν θάνατόν μας να κάμωμεν δια
 τὴν ψυχὴν μας δουκ(άτα) ς', ήγουν έξε, ό κάθε εις τὰ τρία, και τὰ έποίλιπα ό(λα)
 έδικά της· με τοῦτω να ήναι κρατιμένος ό Μάρκος να ήναι εις τὴν ύποταγὴν μας και
 εις τὰ θελήματά μας, να δουλεύουμεν μαζοι ασηνώριστα, νάμεσταν τὸ ένα ώσαν 45
 κύρις και παιδί, να ήμεσταν όλ(ον) άγαπημένοι και σηντροφιασμένοι. Ἡ δέ και ό
 Μάρκος δέν ήθελ(εν) ήσταν εις τὴν ύποταγὴν και εις τα θελήματά τοῦ κυρ Μανόλ(ι),
 καθώς άνωθ(εν) γράφωμεν, να μὴν έχει να κάμει ό ριθεις Μάρκος (και) ή συβήα του
 τίποτι εις έτοῦτα τὰ πράματα, όπου τοῦ προμετέρει αποθανόντα του, ρεσαλβάρων-
 τας εκείνα, όπου τοῦ δίδουσιν από τ(ὴν) σήμερον. Ἀπο δέ τὸ άλλον μέρος ό ριθεις 50
 Μάρκος τάσσει (και) προμετέρει τῆς συβήας του τῆς Ἐρίνης (και) τῶν παιδίων, όπου
 θέλ(ει) κάμει με ταυτὴν: Αρχ(ή) τὴν τζηγκούραν, όπου έχω εις τὸ Ἀπάνω Κά-
 στρον, εις τὸ Ληβαδερω, ήγου τὴν έμυσὴν, όπου άφεντεύω· άκόμει έτερην τζηγκού-
 ραν εις τὴν Ποταμίαν, εις τῆς Περβόλαις, κατὰ πῶς ευρίσκεται τῆς έντρητί(ας) τοῦ
 σερ Μπαλυτρὰν Τελέντ(η)· άκόμει κτῆμαν άσερνικὸν ένα· άκόμει (και) τὸ άμπέλ(ην), 55
 όπου κρατὶ ό πάρμπας ό Νικολ(ός) εις τὰ Γερότζια, τὸ όπίον άμπέλ(ην) έπαρτηνέντζεν
 τοῦ κυροῦ μου τοῦ μακαριτοῦ γι αδελφομύρην του, ώσαν άξεμύραστος, όπου ήτω-
 ναι· (και) άνήσσως (και) πάρω το με τὴν κρίσιν, να ήναι (και) αὐτὸν τῆς συβίας μου
 και τῶν παιδίων μας. Εις όλ(ο) τὸ άνωγεγραμμένον έπομείνασιν τὰ παρόντα μέροι
 κωτέντοι (και) άναπαμένοι (και) δια πίστωσιν τοῦ παρόντως συμφώνου βάζουσ(ιν) (και) 60
 άλληλογίαν (ύπέρπυρα) ρ', τὰ ήμυσι τῆς άφεντίας και τὰ ήμυσι τῆς μερίδος, όπου
 στέργ(ει), (και) τὰ έξῆς. Πλην δέ οί πάτη τωναι θέλουσιν (και) οί δύο μερίδαις ότι
 να ήναι (και) να γροικοῦνται κ(ατὰ) τὴν όζάντζαν τοῦ τόπου. Παρακαλοῦσιν (και)
 άξιοπίστοις μαρτ(ύροις) σερ Πέρω Ἀλεφοῦζος, μαστρο Ἰω(άννη) Χιαμῆς.

25

20 Ἀπριλίον 1539

15 Νοεμβρίου 1545

Κοπιαρησμ(ένη).

f. 32r

+ Εις τὸ όνομαν τοῦ Χ(ριστοῦ) άμην. ,αφλθ', μηνι Ἀπρίλλ(ιος) κ'. Εις τὸν

